

זמן השבת

הדלקת נרות

16:34

צאת שבת

17:37

רביינו הם

18:10

שבת

עלון
492

עורך העלון: גدب אלהדר

שבת פרשטי שלמות

סוד האמונה זה ידועה שה' אוהב אותו

שלוחת הנפש

מאת מחבר הספר שליטא

צורך לדעת שישוד האמונה הוא לא רק להאמין שיש ברא העולם, אלא העיקר זה לדעת שה' אוהב אותנו אהבה שלא תלויה בדבר, אהבת אמת נצחית ביל הפסקה. כי רוב החסרון שיש לאנשים הוא בדאגות שונות, כי אם לא מאמנים שה' רוצה לעשות להם טוב. אדם שמאמין שה' אוהב אותנו והוא רגוע כי הוא יודע שככל הטוב יבוא לו כי ה' אוהב אותו וה' הוא טוב, ודרך הטוב להטיב. [וגם אם ח"ו נראה לאדם שלא טוב, כי ה' הטוב יודע שהוא טוב בעבורו]. נתבונן לרגע, כל הטוב שאנו מכירים, אדם שהוא טוב, זה אמר שהוא טוב באמת, טוב זה מילה של טוב לב, כל הטבות טיכולות להיות וכל האהבה שייכולה להיות זה רק ממידתו של ה', כי הכל ממן, והוא מקרו כל הטוב האהבה והחמלה. וא"כ כשנתבונן מעט בהזה כבר נבין מיהו הש"ת שאנו עובדים אותו, ואנו בניו.

ה' באמת וזכה להביא לנו את כל הטוב שיש בעולם, רק שנאננו לא מספיק מכנים לעצמנו את ההכרה הוו הבסיסית שה' אוהב אותנו, וזהו אמן בכיקול מונעים מה' להטיב לנו, כי היציר הרע מקטרג ואומר לה' ומה אתה רוצה להביא לו שפע והצלחה, הרי הוא בעצם לא מאמין ברשותך לו את השפע.

ולכן לפני כל עבודה על אמונה ובתחום אנו צורכים להשריש בנו שה' אוהב אותנו, אהבה שלא תלויה בדבר. אף' את הרשיים ה' אוהב. ה' אהוב את כלנו בשווה, ה' רק מצפה שנישא עיניו אליו בכל דבר, ונוהה תחלוים רוק בושע'ך ה' יכול להשפיע לנו את השפע בעלי שם קטרוגים. שנדע שה' אוהב אותנו.

אנו צריכים להתרגל ולשונן שטוב לנו וייה עוד יותר טוב, לא כי מגיע לנו, אלא כי ה' אוהב אותנו! וכן יהיה רך טוב, וזה סוד ושורש האמונה בה. והדרך להגיע לאהבת ה' היא מאוד פשוטה, פשוט "לחתובון" להתחבון בנו, בגין הנפלא שה' יציר, בעולם היפה שאנו נמצאים בו עם עזים ועם פירות בשילג גוונים ובכלל כל הבריאה הפלאית, וכך ככל שייתר נתבונן בכל דבר ודבר נואה שה' צעק אלינו "אני" אני אהוב בראתי את העולם, וכל זה בראותי בשביב' כי אני אהוב אותך אהבת אמת".

זה בת קול שיזכאת ואומרת לנו "בני חביבי אני כל כך אוהבת אתכם, פשוט תבינו את זה וכל החיים שלך ישנות לטובה".

וזכרים להזין למסרים ומפניים קקרים ממחבר הטו שילט"א? חיו גו 040-7828-077 שלוחה 13

הקדשה השבוע

רפוואה שלמה בתוך שאר חולין ישראל

למי"ר הגאון

הרב שמעון רפאל בן חביבה

לקדשות הוספה שמות ולהפצת

05341-88097

שתמיד יכול האדם לדבר דבריו
אמונה, אף כאשר נשורת ממנו האמונה, וככל
בראשית רבה טז), הוא ב כדי להרחיקו מהפה, ככלומר
למנונו שלא ישתמש בכך הדיבור העצום, שהוא
הכח והכלי שהקב"ה נתן לנו שעיל ידו יכול כל
אדם לצאת

מכללות מכל המצרים לו. לכן כדי שייה לאדם
אמונה, צריך שישתמש בכך העצום של הדיבור,
כמו שכתוב (תהלים פט, ב) 'אָזְקֵע אַמְגֹנֶת בְּפִי',
ועל ידי הדיבור יתעורר הלב לאמונה ב'יחודה
תתאה' כי תחילתה היא בפה, ורק אח'כ מתעורר
ליבו אל האמונה ברחמי הש"ת, וזכה לראות
כיצד הקב"ה משגיח עליו בכל דבר ונען.

ומדרגה זו יכול יותר להתגלות לבורים, וכענין
אהרן שהוא נגד הפה הגלוי, אמן מודרגת
האמונה ברחמי ה', נמצאת בהסתירה, וצריך זכות
לגלותה. וע"כ נעלים שמו של משה מההגדה (עי'
חת"ס פסחים צט ע"ב), כי הדעת של האמונה
ברחמי הש"ת נעלמת, אבל ע"י שמקים 'והגדת
לبنך' (שמות יג, ח), ואומר ההגדה בפה, שזהו כנגד
אהרן, מתגלית מודרגה זו מהסתירה, זוכים
לגלותה. כך ענין הדיבור והתפילה קרוב יותר
אל האדם מהרחמים והאמונה, ועל ידי שמגלה
את האמונה והרחמים באמצעות הדיבור, ממשיך
ומוציא את הדעת להרות, והוא נקרא יהודא
תתאה שעיל ידי הדיבור מגלה את האמונה.

הנה בגאות מצרים, מלבד מה שנגאלנו בגאות
הגוף, עיקר הגאולה היא גאות הדעת, כי עיקר
הגאולה והחרות היא חרות הדעת והמוחין, שהרי
יכול להיות אדם שאינו בא מסר הגוף, ובכל זאת
אינו בן חורין, ויש מי שנמצא בבית האסורים, אך
הוא בן חורין, כגון יוסף הצדיק. ובגאות מצרים, וזה
מלבד גאות הגוף - נגאלנו גאות הדעת, וזה
המשמעות של יציאת מצרים.
ההדרת היא האמונה ברחמי ה' יתרבק. וזה האמונה
של בני ישראל, וכאשר מגלים ישראל את האמונה
באמצעות הפה, שהוא שם אדנו'ת, נעשה
יחוד שלם הפודה את האדם מכל הצורות
והגלוויות.
וענין זה של גilioי הרחמים, צריך לנוהג בכל אחד
ובכל זמן, שכך יש רחמים מגולים על האדם, ידבר
דברי אמונה ובטחון בפיו. ובזה הוא מוציא את
האמונה ברחמי הש"ת ומגלה אותה בעולם,
וגורם בזה תיקון גדול, והוא נקרא יהודא עילאה',
כי הלב הוא שהתעורר תחילת באמונה ברחמי
הש"ת.

אך כאשר האמונה ברחמי הש"ת נסתור מהאדם,
צריך שיעשה היפוך, היינו שיידבר דברי אמונה
ברחמי הש"ת, ועל ידי זה יתעורר ליבו גם כן
liduy ולהאמין ברחמי הש"ת, וזה נקרא יהודא
תתאה', כי הוא מלmetaה למטה - שמתחיל את
האמונה מהפה ורק אחר כך מתעורר ליבו אל
האמונה.

הנה הלב נرمז במשה רבנו, והפה נرمז באהרן
כמו שכתוב (שמות ד, טז) "הוא יהיה לך לפה". כי
משה היה נסתר מבני ישראל ברוב הזמן, שהיה
ספר המספק לעובדי ה' עמי' לט),
ספון באהלו (ספר המספק לעובדי ה' עמי' לט),
וכמו שהלב נסתר מהעיניו האדם. וכן הוא בענין
האמונה, שהיא נסתור מן האדם ברוב הזמן.
אמנם אהרן היה סמוך אצל תמיד, כמו פה
האדם הנמצא בראשתו יותר, וקרוב הוא יותר
להוציא הדיבור מפיו. וכן הוא בענין האמונה,

הקדשה המרכזית:

לעילוי נשמה:

הרבי אויר זוזה נבללה צוישע"

אסחד בת ג'יל. שם טוב בן אסחד ו'ל'

הרביים באשלום הכהן בן בלוקא

לדרואה שלמה:

מור' הרב ישראלי מאיר יסכן בן אסחד, מ"ז הרוב

דוד שלום צבאי בן יוסטראה, הרבי בנימין דוב בן סמיה.

וורייה בן אפרים, אברהום אלרטוב בן ליבני משליחת רובי רבי

פיניא צפורה בת הדסה. אסף בן מרים. מרים בת

אסחד.

אביוב ואוואל שיכו לודע בד קיימא.

להחצית איליל מהשחתה והרוי.

העלון מוקדש להחצית עם ישראל

ברוחנית וגשמי ולבלה

שלמה בקברן

אנן

תלה בבטול תורה

הרב שלמה משה עמאר שליט"א משלחת ישרים עם פניו של מ"ר היגאנן
מ"ר בראשון ל"ג ורבנן

אומרת הגמara: "אם רואה אדם שישורין באין עלי יופשפש במעשי", שנאמר נחפה דרכינו נחקרה ונושבה עד'. פשפש ולא מצא, תלה בביטול תורה שנאמר אשר הגבר אשר תיסרנו ותיתורך תלמדנו". לאכורה יש לשאל, וכי שפפש במעשי לא פשפש בעון ביטול תורה, הלא ביטול תורה הוא אחד מהஹונות והגדלים והחמורים ביותר? כמו שתלמיד תורה בוגר כולם, גם ביטול תורה כנגד כולם. אלא ודאי שפפש במעשי, אך לביטול תורה יש כמה משמעויות - יש ביטול תורה שאדם לא בא ללמידה, לא קובע עיתים לתורה, או שמדובר בלמידה זה ביטול תורה מסווג אחד. ויש ביטול תורה בגיןו, אדם לומד יכול להגיע לדרגות של לימוד עמוק, להתייעג ולעמל באות בתורה, אך הוא בוחר להסתפק בדברים שנוחים לו, מסתפק בדברים קלים, כיطبع האדם שאינו אוהב להתאמץ. וכבר אמר החכם, אין עצמות עצמות השכל". העולם וחובבים שהעצמות היא רק במעשיים פיזיים, שאדם גמנע מהילכה ואורכו, מכל מני עבודות קשה, מלקום בחצי הלילה בקורס ובוגשם. אך יש עצמות גודלה מוכלים, היא עצמות השכל, העצמות הזאת לא כל כך מוכרת בזיכרון. האדם מתעצל לעמל עם השכל שלו, מעדיף ללמוד דברים קלים. כשהאדם לומד גمرا, בחלק של האגדה הוא שמה, כי עכשוו כל לו, וכשmaguy לסוגיא שלא רגיל בה, בענייני טומאה וטהרה או קדושים, פתאים פניו קוזירות. וכי הסוגיות הללו אין תורה? ודאי שכן תורה, אך האדם בוחר בדברים קלים, אינו אוהב להתאמץ. ציריך לדעת שלימוד התורה דרוש عمل. מון החוזן-איש ע"ה כתוב באחת מאגרותיו, "שכל סגולות לימוד התורה נאמרו על עמלה". רק כשהאדם عمل ויגע בתורה בכל בחוחו, בכל מה שיכל להשקי, זוכה לסגולותיה. אדם לומד, מנර את הסוגיא, כדי לעמל על כך, לא יסתפק רק בהבנה וופפת מלמעלה. אפילו שולם ועובד בתורה זה גם נקרא ביטול תורה, כי לומד בלי להתיעג ובלי להתאמץ, מחפש רק את הקל, لكن אמן רבותינו י'פשפש ולא מצא, תלה בביטול תורה כבודק את מעשייו ודאי שהשגב גם על תלמוד תורה, ראה שהוא לומד ומגיע לכל הסדרים, עדין תלה בביטול תורה כי למורת כל זאת יש סוג אחר של ביטול תורה כשהאדם לא עמל מספיק. אהבת התורה ואהבת ה', זה כשהאדם יודע שעוסק בתורת אליהם חיים, אז הוא מתאמץ ויגע. גם תלמיד חכם העוסק כל יומו בתורה, וגם אדם בעל בית העורף פרונחו וקורע עיתית בתורה. רוחות אירית לערול רוחה רעל רוחה

אורות חיים

מוכר הגאון הרב חיים כהן זצוק"ל

רב החלבן

במהלך ימי השובבים הקדושים ביקש מהארכיכים שייעשו תערית דיבור מהבוקר ועד הערב ובצהרים בעת שהיא מגיעה לתפילה מנוחה היהיה חלק לכל אברך שקיים בקשתו סוכם כסף נכבד. גם לפני החגים היה חלק לעמלי התורה תלושים וסוכומים מכובדים לצורכי המועד. פעעם הגיעו לכלה בצהרים והעניק לכל הארכיכים זוגות תפילים של שימושה רבבה וביקש מכולם שיקפדו להניחם אותו ואחר כך גם קנה לכל התלמידים ונראה לי שקרוב לאربעים זוגות תפילים של שימושה רובה חילק והיינו מתפללים בהם בכל יום בצהרים וכן ביום שישי. צמובה בספר חמידת ימים ומספר טור פדרת שהביאו מקור חיים בשם ה' כהן תלמיד מהר"ז והרב עימנו אל חי רקי שכתו שנגגו להניחם בערב שבת במנחה תפילים].

דניאל החיט
מקבל כל סוג התיקונים
חס אישי ואדריכלי, מחרים ונוחים
מכפלת 15 ש"
מכפלת + הוצאה 35 ש"
חוכן למכנס 20 ש"
רוחב 300מ"ל וגובה 3
ג. ירושלים, 47, אזור העיריה
054-8736109

פרסום כאן!!

ספר שמות

צרכי שליט'א

רֵב קַהְלָה וּרְאֵשׁ כּוֹלֶל
בַּבֵּית כִּנְסֶת בֵּית יוֹסֵף
רְחֵ' גַּלְבוֹעַ 11 גַּבעְתִּים

ברוך ה' סיימנו ספר בראשית הנקרה ספר "הישר", לפי שabajותינו היו ישרים, ועתה החלנו ספר שמות, הנקרה "ספר הגאולה", כי זולת גאותה הגוף הייתה גאולה רוחנית של כל ישראל. "ב' בית הלוי" (שוו"ת חלק הדרוש ס"ו) מבאר כי למשה היו שני סוגים שעובדו, האחד שעבודו הגוף, כאמור (א' יג י"ד) "ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרק, וימוררו את חייהם בעבודה קשה". והשני שעבודו רוחני, שהגיעו ישראל עד למ"ט שער טומאה, עד שאמר שרוא של מצרים להקדוש ברוך הוא: 'הלו עובדי עבודה זרה, ווללו עובדי עבודה זהה'. ומוסיף הרמב"ן שגאות הגוף נשלהם בקריעת ים סוף, ואילו זו הרוחנית נשלהם בהקמת המשכן והשראת השכינה. על כן נקרה ספר שמות "ספר הגאולה", דכלו מדבר על גאות ישראל - חלוקו הראשון בגאות הגוף, וחילקו השני בגאות הרוחנית. בתפילה שחרית אנו אומרים "ממצרים גאלתנו" - גאולה גשמית, "ומבית עבדים פדיתנו" - גאולה רוחנית (דברי קדשו). כתוב הה"אָרבנְגָּלָאַלִּי": ספר בראשית הוא "ספר היחידים", וספר שמות הוא "ספר האונום". וננה ראתה החקוכה לאלויקות להבדיל ספרים אלו להניח בתחילת הספר בראשית ואחריו ספר שמות, לפי שספר בראשית נתיחד לספר המעשים שקרו לאנשים ייחדים, ומה הגיבורים אשר מעולם אנשי השם כאדם ונוח ושם עבר, אברהם יצחק ויוסף ובניו ושאר ייחידי שושלים ספרו ענייני אותם ייחדים, התחל הספר הזה לבאר ולהגיד ענייני האומה הישראלית.

ניתן להאזין לשיעוריו של הרב שליט"א

טלפון: 077-4017828 | סלולרי: 55-טלונה

כאייל תערוג

ר' מאיר מוסדות
“כאייל תערוג”

מספר ראיות וסימנים חזקים שענוגה מכפרת לאדם על כל העוננות גאון עונגו החיד"א הקדוש אומרו: למלילה "ענו" יש אותן אותיות כמו המילה "ען", לרמזו שע"י העונגה מתכפר לאדם כל העונן. וכן, ענו בgmtaria הוא "רחם" (במלואו) שמהופך את כל מידת הדין לרחמים. והאדם העניו כאילו הקריב את כל הקורבנות כולם, כמו שכתוב: "זובי אַלְקִים רוח נֶשְׁבָּרָה" (תהלים, נ"א) ובזכות זה הוא ממש נהיה מרוכבה לשכינה וממיילא מידת הפקת לרחמים. ועוד כותב החיד"א שראשית התיבות של הפסוק: "נשְׂיא עָנוֹן וְעַבְרָר (על פ"שע) הוא ענו" שזו גם כן רוזם שהעונגה מנקה את האדם מכל עונונויות. "ולכן עונגה גימטריה 131 במספר סמלי, לומר לנו שאינו שולט בו". נכון שהאדם עשה עוננות ופשעים, אבל אין ורשות למלאק המשחית לגעת בו. "זהה שכותב דוד המלך: לא גבה לב' ולא רפו עיני' במזמור קל"א בתהילים". לא במקורה המזמור שדוע מדבר על עונגה וכמה אסורים להיות גבה לב נמצוא במזמור קל"א שהוא כמובן סමאל (131), כדי להגידי לאדם שגם הוא בעונגה אז אין לו שליטה עליו.